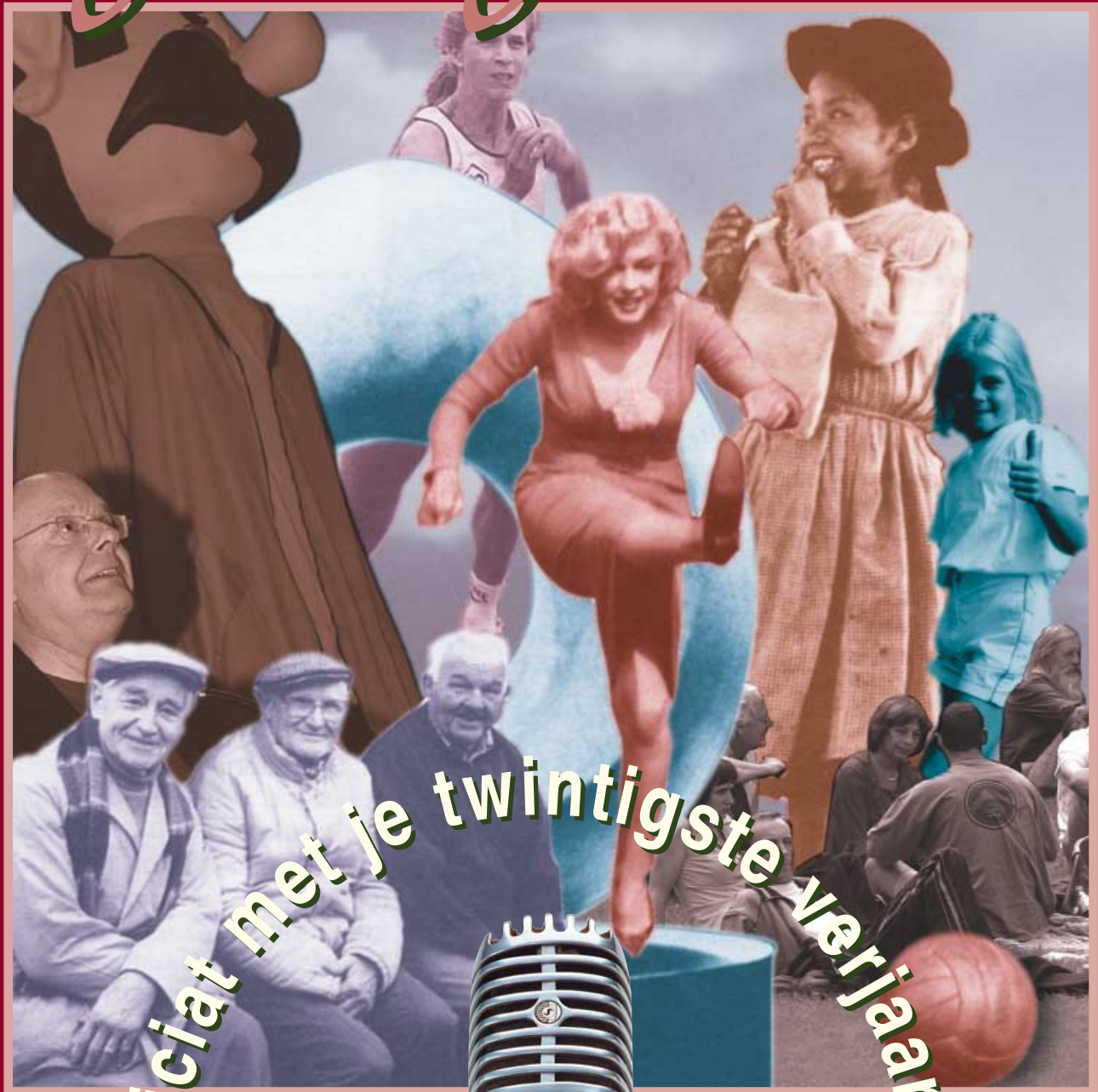

GROOTSTE GEMEENDE DELER

Proficiat met je twintigste verjaardag.

Colofon

Redactiesecretariaat

Dienst Communicatie & Voorlichting
Kasteeldreef 55, 2980 Zoersel
tel. 03-380.13.01
fax 03-380.13.30
e-mail: nadia.kerschot@zoersel.be

Secretaris

Nadia Kerschot

Samenstelling, coördinatie en eindredactie

dienst Communicatie & Voorlichting

Werkten mee aan deze nummers

Joseph De Labey, Janne Verstrepen, Monique De Feyter, Rob Belmans, gemeentelijke basisscholen, Bart Van Santvliet, Eddy Aerts, Bob Peeters, Eva Verbruggen, Karen Van Dyck, dienst Opvanggezinnen, Marc Bachot, Jan Verbanck, Tarci Verbelen, Nadia Kerschot en Katrien Schryvers

Foto's en illustraties

Merho, Marc Bachot, Koen De Ridder, Rarenne Boyen, Eva Verbruggen, Nadia Kerschot

Grafische vormgeving

Nadia Kerschot

Realisatie

PrePress XTensions, Mortsel
Drukkerij Lithos, Wommelgem

Verantwoordelijk uitgever

College van burgemeester & schepenen
Katrien Schryvers
Kasteeldreef 55, 2980 Zoersel

Verspreiding

Gratis bij alle inwoners van Halle, St.-Antonius en Zoersel.

De Grootste Gemene Deler is een uitgave van het gemeentebestuur van Zoersel.
(nr. wettelijk depot : BD-36.969 / ISSN : 0771-7199)

Elke auteur is verantwoordelijk voor zijn bijdrage. Aan teksten in de informatiekraant kan geen rechtskracht worden ontleend. Het staat de redactie vrij al dan niet ingezonden stukken verkort weer te geven, met respect voor het meest essentiële van de inhoud.

Gemeentehuis

Kasteeldreef 55 (03-380.13.00)

Loketdienst Zoersel

Oostmallebaan 15 (03-312.94.10)

Loketdienst St.-Antonius

Handelslei 108 (03-380.13.80)

Hier is hij dan! Ons feestnummer!

Inderdaad, deze maand viert de GGD-redactie feest. De aanleiding, hoor ik u zeggen?

Ons informatieblad bestaat deze maand precies 20 jaar. Zeg nu zelf, een gelegenheid om te vieren, en om al wie de voorbije decennia betrokken was bij de Grootste Gemene Deler, van harte te danken en te feliciteren.

Als échte Kempenaars weten wij het: eerst werken, dan vieren. Zo willen wij het ook. Dus voor we het glas heffen, moeten eerst even alle zeilen bijgezet worden om van dit feestnummer iets speciaals te maken.

Niet echter zonder aan onze essentiële boodschap te raken: u informeren. In de 'gewone GGD' vindt u dan ook 'gewone info', bijvoorbeeld het goede nieuws dat het Vlaams Gewest na het bouwverlof een fietspad zal aanleggen langsheen de Oostmallebaan van de Voetbalstraat tot De Schaaf. We drongen hier al heel lang op aan...

Wat ben je met een fietspad zonder fiets? Om het aantal fietsdiefstallen in onze zone terug te dringen zetten gemeente en de politiezone samen een project op. We laten er u hier mee kennismaken.

Einde juni betekent ook het einde van het schooljaar. Tijd om een gemeend dank-je-wel te zeggen aan onze gemachtigde opzichters voor hun inzet voor onze schoolkinderen.

In ons speciaal feestnummer blikken we terug op 20 jaar GGD. Hoe het begon bijvoorbeeld, met een gesprek met de pioniers van toen en zij die gedurende al die jaren meewerkten als verantwoordelijke schepenen, als hoofdredacteur of als redactiesecretaris.

Als ik de initiatiefnemers van destijds bezighoorde, leek 20 jaar wel een eeuwigheid: van écht knip- en plakwerk toen, tot een volledig elektronische verwerking nu.

We laten u ook kennismaken met het volledige wordingsproces van ons informatieblad: van redactievergadering tot uw brievenbus. Wellicht hebben velen onder u geen idee van wat er allemaal bij komt kijken.

Het is iets dat mij telkens overkomt als ik een bedrijf bezoek. Laatst waren we met een aantal mensen te gast in een visfabriek in Brugge. 'Fabriek', een gek woord voor vis, want vis wordt niet gemààkt, alleen maar verwerkt. Ik stond er versteld van wat er allemaal moet gebeuren van de visser tot het winkelrek.

Met onze GGD is het niet anders, al moet hij niet in een winkelrek belanden, maar enkel in uw brievenbus. Alleen al dit laatste bijvoorbeeld, is elke maand geen sinecure. Wist u dat de bedeling in Sint-Antonius al 20 jaar door dezelfde familie gebeurt? En elke letter moet worden geschreven, elk exemplaar geniet, enz...

Door de jaren heen is er ook veel veranderd. Ik herinner me eens een titel van een verhandeling in mijn laatste jaar middelbaar, dik 20 jaar geleden: 'Verandering doorvoeren moet zijn ingegeven door de goede wil verbetering te brengen.'

Dit is ongetwijfeld ook zo geweest voor de GGD de voorbije 20 jaar.

Er vonden wijzigingen plaats in de samenstelling van de redactie, het uitzicht ging met de tijd mee, de lay-out werd aangepast, foto-reportages en kleurenbladzijden werden ingelast,... En de GGD kreeg ook 'kleine broertjes', zoals de Dag-na-dagkrant, de Vakantiekant en de Flits.

Dit alles gebeurde echter steeds met dezelfde doelstelling: de brug met onze inwoners te slaan, enerzijds door u de nodige beleidsinformatie mee te delen, en anderzijds door u te laten kennismaken met wat reilt en zeilt in onze gemeente, de evenementen, 'markante' inwoners, Zoersel historisch... Met steeds de nodige kritische zin. Daarom ook is uw mening belangrijk en appreciëren wij elke opmerking, in welke zin ook.

Weet u welk jubileum 20 jaar is? Ik keek het even na: porselein. Waarom weet ik niet. Het doet mij onmiddellijk denken aan die olifant in de porseleinkast. Gelukkig hebben wij geen olifanten, alleen een oude kater.

Porselein, het klinkt ook zo breekbaar. Misschien terecht, want al stàat de GGD nog steeds als pijler in ons communicatiebeleid, een gemeentelijk infoblad blijft ook iets om heel omzichtig mee om te springen. Al wensen wij niet liever dan dat hij vastgepakt wordt.

20 jaar, het klinkt soms al oud (meer dan de helft van mijn leven), en toch ook heel jong. Jong genoeg om er nog heel veel jaren bij te doen.

Maar eerst past het dank te zeggen aan allen die de voorbije 20 jaar meewerkten aan ons gemeenteblad: ambtenaren, vooral de communicatiedienst met een speciale vermelding voor Marc en Nadia, leden van redactieraden, verantwoordelijke uitgevers en hoofdredacteuren, de lay-outmensen, drukkers, bedelers, enz.

Sommigen van hen vervoegen nog maar pas ons team, anderen draaien al jaren mee. Zoals onze Socks. Hij heeft al tal van GGD's tot stand zien komen. Maar toch geen 20 jaar. Katten worden immers geen 20 jaar oud. Al leeft hij wel wat trager, zoals het een kasteelkater past, aan 20 zal hij wel niet geraken.

Maar zijn bijdrage levert hij hier al wel vele jaren: als inspiratiebron, als gezelschap bij het schrijven, en vooral als degene die ons vaak de nodige relativiteit van de dingen laat inzien.

Wat mij nu tot het besef brengt dat 20 jaar gemeentelijk infoblad ook een heel relatief iets is.

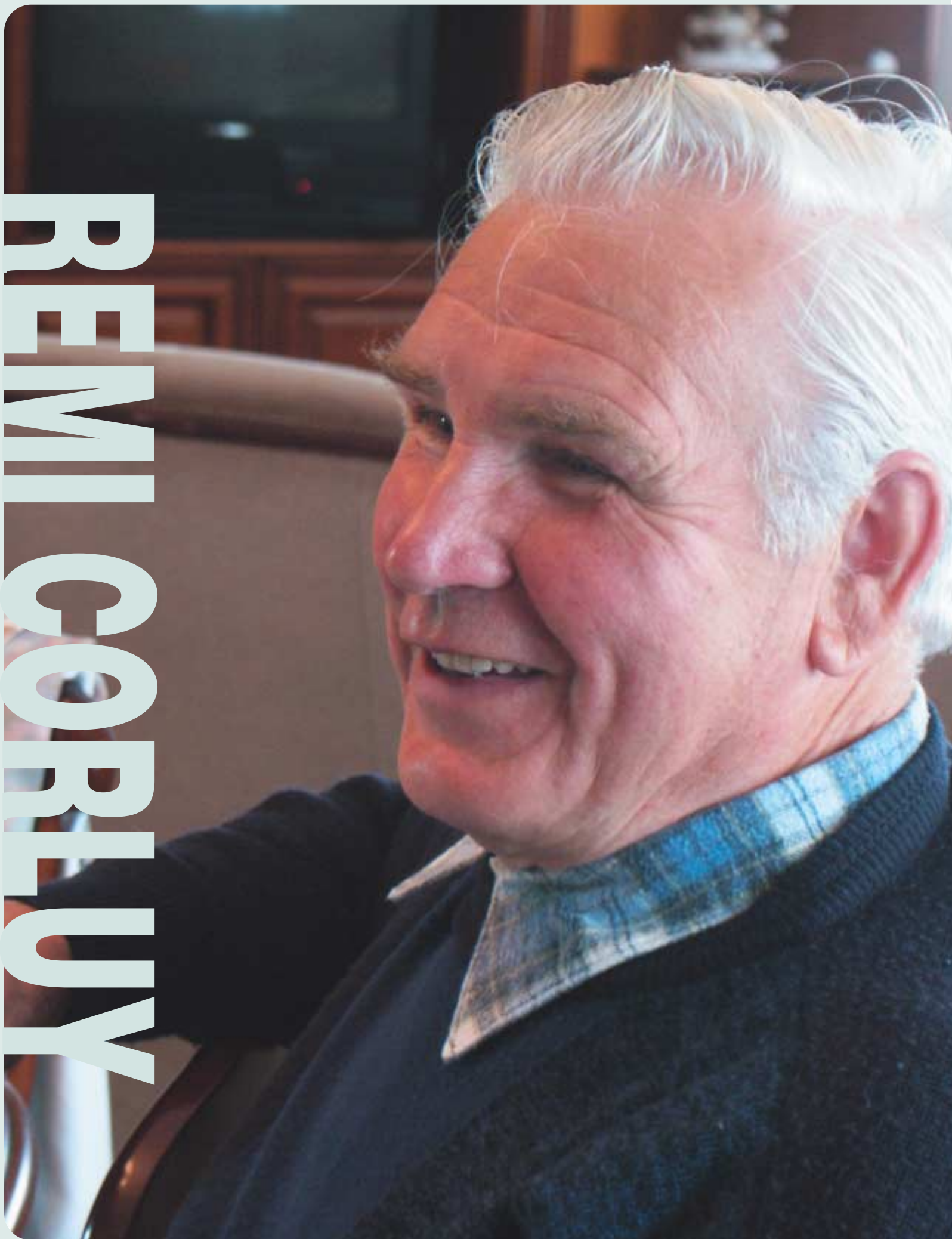
Maar toch iets dat wij graag vieren!

Veel leesgenot! En laat mij beëindigen met u allen een zonovergoten en deugddoende vakantie toe te wensen, en misschien tot op één van onze zomerevenementen!

Katrien Schryvers
burgemeester

REMI CORLUY

20 jaar in het dragersvak

Al 20 jaar lang vindt u elke keer opnieuw de GGD in uw brievenbus.

Wie zorgt daar nu eigenlijk voor?

In Halle doet de postbode het. In Zoersel wordt de GGD gedragen door een jong stel met brommertjes. En in St.-Antoniuss? Daar wordt hij al 20 jaar lang rondgedragen door de familie Corluy. De gelegenheid bij uitstek om eens een babbeltje te doen met de heer Remi Corluy, een knappe en kloeke zeventiger met een puike conditie.

Hoe bent u in het dragersvak gerold?

Wel, eigenlijk is mijn vrouw begonnen met het dragen van drukwerk, onder andere Elitereklaam, voor drukkerij Verbelen. Zij was bevriend met één van de zonen. Die was het dragen moe en vroeg of zij het wou overnemen. Dat was in 1973, we hadden net gebouwd in Sint-Antoniuss en konden het geld goed gebruiken. Toen in 1983 de GGD verscheen, heeft zij die vanaf het eerste nummer rondgedragen. Ik hielp haar soms als het uitkwam met mijn werk. Begin 1993 is mijn vrouw ziek geworden. Drie jaar lang, tot aan haar dood, moesten we elke week naar het ziekenhuis in Leuven en sprong er al eens één van mijn drie kinderen bij. Ook de kleinkinderen hielpen soms. Vanaf haar dood heb ik dan de toer volledig overgenomen.

Hoe draagt u de GGD rond?

Met de fiets! Een damesfiets met aan elke kant van het stuur een grote tas. Ik ben al aan mijn derde fiets toe. Maar ik koop geen nieuwe, wel een goede tweedehandse.

Hoe lang doet u over een toer?

Dat hangt een beetje van het weer af. Als het hard regent, moeten we af en toe gaan schuilen. Gemiddeld zo'n 17 à 18 uren, gespreid over twee dagen. Tien jaar geleden deed ik het op 10 uren. Toen waren er zo'n 1.100 brievenbussen, nu zijn het er al 1.750. Er zijn veel appartementen bijgekomen. Sint-Antoniuss heeft 28 kilometer straten. Een afstand die ik bijna twee keer doe. Het is een groot karwei maar het houdt me fit. Mijn dokter heeft me onlangs zelfs nog aangeraden de toer zo lang mogelijk te blijven doen.

Dat kunnen wij alleen maar toejuichen.

Nergens wordt de GGD zo plichtsbewust rondgedragen.

Af en toe hoor ik toch dat er klachten zijn. Maar die komen dan van mensen die zo'n sticker op hun brievenbus hebben en denken dat ik reclame in hun bus wil steken. Die dreigen dan hun hond los te laten. En dan klagen dat ze nooit de GGD krijgen.

Soms vergeet ik wel eens of ik er wel een GGD heb ingestoken. Dan rijd ik terug om even te gaan kijken.

Nog nooit gevallen in al die jaren?

Nee, niet tijdens het dragen, wel met mijn koersfiets.

Uw koersfiets?

Ja, fietsen is één van mijn hobby's, naast kaarten en zwemmen. Als ik de televisie opzet, is het ook altijd om naar sport te kijken zoals wielrennen en tennis.

Krijgt u wel eens te maken met agressieve honden?

Daar heb ik nog niet echt problemen mee gehad. In het contract staat trouwens dat als er een hond losloopt in de tuin, ik niet verplicht ben een GGD in de bus te steken. Ook bij wegenwerken ben ik dat niet verplicht. Toch probeer ik dat zoveel mogelijk te doen, desnoods te voet.

Ik vind het leuk werk. Na de dood van mijn vrouw was ik blij om erop uit te kunnen, zo kwam ik al eens onder de mensen.

Nu heb ik iemand leren kennen en zij rijdt regelmatig met mij mee.

Tijdens deze tochten nemen we altijd een pauze om iets te eten. Op een keer hielden we halt aan een wei met een ezel op. We waren een appel aan 't schillen en omdat die ezel kwam afgelopen, hebben we hem de schillen gegeven. Sindsdien neem ik steeds iets mee voor die ezel, want van zodra hij me ziet, komt hij aangelopen en begint hij te balken. Nu is het zelfs zo dat als ik vergeet iets mee te nemen, ik mijn toer anders doe, want ik kan er niet meer voorbij zonder te stoppen.

Is Sint-Antoniuss geen moeilijke gemeente met al die huizen bij elkaar?

Nee, ik doe zelfs liefst Sint-Antoniuss juist omdat de huizen daar dicht bij elkaar liggen. In Zoersel en Halle is het elke keer een heel eind fietsen.

Ik hoop het in ieder geval nog heel lang te kunnen doen.

En dat hopen wij ook.

tekst) Marc Bachot
foto's) Koen De Ridder & Nadia Kerschot

Het redactieteam bespreekt de inhoud van de GGD: wat komt er in? en hoe?

Eindredactie en lay-out maken van alle brokjes een mooi geheel: telkens een huzarenstuk met de deadline als ultimatum.

De GGD is ingeblikt, op weg naar de drukvoorbereiding.

Van Morsel gaat het naar Wommelgem. Hier bij drukkerij Lithos maakt men de GGD echt tastbaar: inkt die ruikt, papier dat warm aanvoelt,... Op

INBEEF

van redactie tot brievenbus

Daarna gaan de redacteurs-ambtenaren aan de slag: informatie verzamelen, uitschrijven, schrappen, overleggen met de betrokken schepen,...

Achter deze historisch gevel in Mortsel huist een uiterst modern bedrijf. Prepress XTensions brengt de foto's haarscherp in beeld en zet onze GGD op film.

passen bij het kappen!

De laatste schakel in weer en wind. Geen enkele brievenbus ontsnapt aan de GGD.

D

dichter bij de burger

tekst } Jan H. Verbanck
foto's } Marc Bachot & Nadia Kerschot

Op die twintig jaar dat de Grootste Gemene Deler (GGD) nu bestaat, hebben tal van medewerkers zich, veelal vrijwillig, voor de totstandkoming van het blad ingezet. We brachten de drie verantwoordelijke uitgevers, drie hoofdredacteuren, drie secretarissen en twee grafische vormgevers die in die twee decennia de dienst uitmaakten, samen voor een rondetafelgesprek over het hoe en waarom van het Zoerselse gemeentebblad in al die jaren.

Aangezien een gemeentebestuur in legislaturen van zes jaar denkt, is ook de geschiedenis van de GGD onder te verdelen in periodes van telkens zes jaar. Dat we nu aan twintig zitten, is het gevolg van het feit dat de huidige legislatuur nu nog volop loopt en dat het blad niet meteen startte aan het begin van de legislatuur waarin het twintig jaar geleden tot stand kwam.

communicatiebeleid

Een gemeentelijk informatieblad als de GGD kadert uiteraard in een communicatiestrategie van het gemeentebestuur. We keren dus met de teletijdmachine van professor Barabas terug naar 1983 en vragen aan eerste verantwoordelijke uitgever Stan Bartholomeeussen naar de toenmalige motieven om met de GGD te starten. De anderen pikken in op zijn verhaal.

de Wakkere Burger

Stan: "Toen het nieuwe bestuur aantrad, was een van de prioriteiten informatie en inspraak, als basis-element van vernieuwing. Een gemeentelijk informatieblad was daar een belangrijk element in, naast hoorzittingen, infowijzers en dergelijke. Nu is vanzelfsprekend dat er een schepen van inspraak en informatie is, maar toen was dat onuitgegeven. De tijd was er rijp voor: de Wakkere Burger-beweging zorgde ervoor dat over het informatiebeleid goed

deelnemers aan de rondetafel

drie verantwoordelijke uitgevers

Stan Bartholomeeussen
Wim Van Haegendoren
Katrien Schryvers

drie hoofdredacteuren

Dirk Van Sichem De Combe
Jef Van Hofstraeten
Jan Campforts

drie secretarissen

Ivo Van den Bulck
Marc Bachot
Nadia Kerschot

twee grafische vormgevers

Leo Willekens
Nadia Kerschot

van ambachtelijk tot professioneel

werd nagedacht en dat we kwaliteit nastreefden."

Wim: "De GGD stak van bij de aanvang en zeker nadien kwalitatief uit boven veel andere gemeentelijke bladen. Toch kwam er na de twee legislaturen sleet op de formule. We wilden zeker vermijden dat de GGD zou politiseren. Het blad moest objectief blijven en mocht in het zeer versnipperde politieke landschap dat Zoersel tentoonspreidde, met een zeer verdeelde koek, niet verkrampen onder zoveel kritisch toeziende blikken. Vandaaruit groeide het besef: een vernieuwde formule is noodzakelijk, zonder met de goede traditie te breken."

Katrien: "In 1989 ben ik in het college gekomen; ik heb de GGD dus lang zien evolueren, tot ik in 2001 zelf verantwoordelijke uitgever werd. De analyse van Wim klopt zeker: de dingen evolueren, de informatie was niet altijd voldoende up-to-date, de redactiewerking was nogal omslachtig, de voorbereidingstijd was te lang... Nu verschijnt de GGD maandelijks, viermaal als magazine en zesmaal als 'flits'. Hij valt dus frequenter in de bus, zonder dat een jaargang in totaal meer bladzijden telt. De hogere frequentie laat toe korter op de bal te spelen."

zelfde uitgangspunten

Ivo: "Dat begin in 1983 kunnen we ons nu nog moeilijk voorstellen, maar we moesten toen de eerste loketdiensten nog oprichten en een informatieambtenaar was er niet. Ik kreeg die rol wel toegewezen, bovenop mijn andere taken, maar officieel bestond die functie niet. De GGD was dus een onderdeel in een geheel van maatregelen en initiatieven om, mede onder impuls van De Wakkere Burger, dichter naar de burger toe te gaan werken."

Wim: "Specifiek voor Zoersel toen was dat je kort na de gemeentefusie een wat gespannen politieke sfeer had tussen de deelgemeenten. Een aantal politieke krachten wilden het bestuur van de vroegere machthebbers openbreken. Het gemeenteblad was voor 1983 een ambtelijk stuk dat weinig genietbaar was. Verandering drong zich echt wel op toen."

Katrien: "Vandaag is dat opnieuw enigszins aan de orde. De techniciteit van de materie vergt specialisering en professionalisering, wat niet echt meer door vrijwilligers kan gebeuren, zoals in het verleden. Vandaar dat we ervoor kozen om de beleidsinformatie toe te vertrouwen aan ambtenaren, zij het met dezelfde uitgangspunten als in het verleden en onder toezicht van een comité, waarin alle politieke fracties van de gemeenteraad vertegenwoordigd zijn

en waarin geïnteresseerde burgers zitting hebben, net zoals in het verleden in de redactieraad."

Marc: "Als element in een globale communicatiestrategie startten naast de GGD in 1983 ook andere initiatieven, zoals de bewonersbrieven, de infoloketten... maar uit een peiling naar het bereik van elk medium kwam de GGD toen toch het sterkst naar voren. Ook uit latere toetsingen in de nieuwe strategie en de professionelere aanpak bleek dat de GGD een sterke speler is gebleven, ook al is er intussen bijvoorbeeld een modern medium als een website bijgekomen."

redactionele werking

Een gemeentelijk informatieblad als de GGD komt tot stand dankzij de inzet van een groep redacteurs onder leiding van een hoofdredacteur. De pioniers die de redactie in de loop der jaren hebben laten uitgroeien tot het meer professioneel opererende team van vandaag, nemen het woord en vertellen over 'de goeie ouwe tijd'...

lange laatste nachten...

Jef: "Het prille begin heb ik niet meegemaakt, maar toen ik in de tweede legislatuur de draad opnam, bleef de situatie wel gelijkaardig: elke politieke fractie had een afgevaardigde in de redactie, het OCMW ook, je had een secretaris en zes geïnteresseerde burgers. Die stelden het blad samen, soms met teksten van ambtenaren. Per GGD, zesmaal per jaar, waren er twee vergaderingen, hier in de kelder van het gemeentehuis, stevast op zaterdagochtend. In de eerste samenkomst bekeken we wat al binnen was, en maakten we afspraken om op zoek te gaan naar andere teksten. Elke van de redactie nam iets op zich. Twee weken later kwamen alle teksten op tafel en we bespraken ze. Ikzelf verzorgde dan de eindredactie."

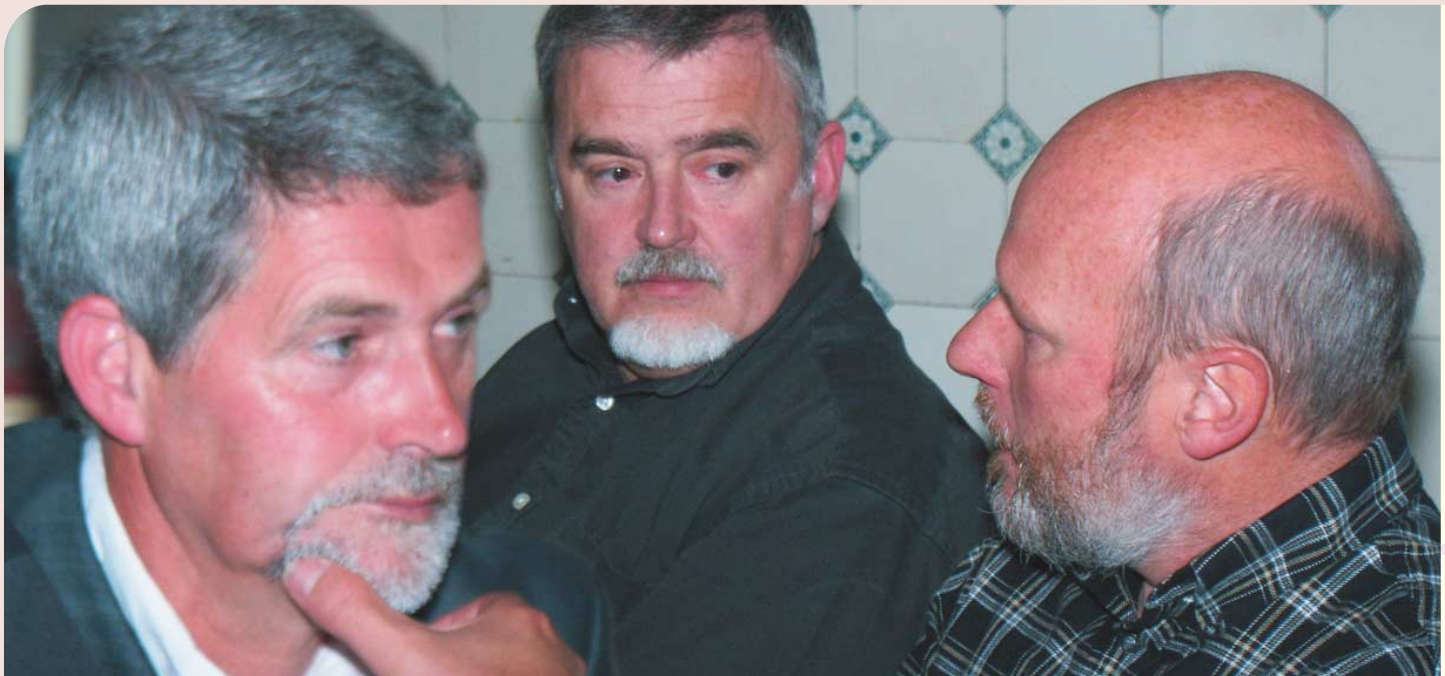
Dirk: "Deze wat duistere spelonk roept tal van herinneringen op... In die begintijd speelde de politiek eigenlijk geen rol. We maakten een tijdschrift, we voerden geen politieke discussies en hebben het blad ook nooit ofte nimmer politiek misbruikt. Het was eigenlijk een zalige tijd, waarin de samenspraak harmonieus verliep."

Leo: (lacht) "Dan vergeten we gemakshalve maar even, zeker, dat het ook een zware periode was, met lange nachten om alles tijdig af te krijgen en veel lang wachten op de teksten... Toch zijn we er telkens in geslaagd om elk nummer plusminus op tijd bij de drukker te krijgen! We werkten in die jaren nog heel ambachtelijk. De informatica moest zijn intrede nog doen, een bandopnemer en een fotoestel hadden we nog niet, de teksten moesten we in de lay-out nog manueel knippen en plakken... Ik schetste de hele GGD vooraf in potlood uit voor de drukker. Dat is vandaag allemaal totaal anders natuurlijk."

vrijwilligerswerk?

Nadia: "In de vroegste periode was het al een hele krachttoer, als alles tijdig bij de lay-out en de drukker raakte. De sfeer was in die tijd wel heel gemoeidelijk en kameraadschappelijk. In de latere fase bleef een en ander wel behoorlijk vlot verlopen. Doordat er in de redactie zoveel meer mensen zaten, was de sfeer wel anders en had je veel meer betrokkenen die niet echt mee productiegericht dachten, maar eerder controlerend."

Wim: "In de derde legislatuur was de redactieraad een logger orgaan met veel leden, maar minder schrijvers en voortrekkers. Dat bracht de redactie wat in

ademnood. Vandaar ook de roep om professionalisering."

Dirk: "Intussen was ik naar Kortrijk verhuisd, maar ik bleef de GGD ontvangen en ik kon het blad dus blijven volgen. Mede dankzij de frisse lay-out van Nadia was er van verslapping in de kwaliteit alleszins toch niets te merken, hoor."

Jan: "De redactieraad was ook enigszins anders samengesteld als voordien, waardoor hij zo'n twintig leden telde, wat erg veel is, waarvan er bovendien slechts een vier of vijf echt actief schreven en dat was wat weinig. Desondanks sputterde de machine gelukkig nooit echt. Meer professioneel gaan werken op redactievlak, met ambtenaren in plaats van vrijwilligers, maakt een einde aan de redactionele onafhankelijkheid tegenover het beleid en bemoeilijkt wellicht de evenwichtsoefening tussen de verschillende politieke belangengroepen."

Katrien: "Je mag niet verwachten dat de politieke waarnemers van de partijen in de redactie ook allemaal goede schrijvers of journalisten zijn; in een bepaalde periode kun je daar geluk mee hebben, in een andere minder... Door de taak aan ambtenaren toe te vertrouwen, hebben we het streefde dat in de redactie sloop, gecounterd. Vlot leesbare én correcte teksten schrijven over inhoudelijk moeilijke materies is zeker niet evident. We schakelen ook af en toe een professionele journalist in, om ter afwisseling wat luchtigere reportages te brengen."

lezersbehoeften

Een gemeentelijk informatieblad als de GGD richt zich tot de inwoners van de gemeente. Dat nodigt de bestuurders uit om er een krachtig communicatiekanaal voor hun beleid in te zien en van te maken. Daarnaast wil de Zoerselse burger misschien gewoon prettig leesvoer over zijn woonplaats in de bus krijgen. Zijn beide verwachtingen te verzoenen?

boodschap overbrengen

Stan: "Voor de GGD er kwam, was het gemeenteblad een stencil met gortdroge beleidsinfo. In 1983 installeerden we een onafhankelijke redactieraad, waarin het college geen inspraak had. De GGD werd een Zoersels blad, niet vooral en zeker niet alleen een beleidsinstrument, met artikelen over het leven in Zoersel, belangrijke mensen, de geschiedenis en dergelijke. Nu groeit

weer de behoefte om meer beleidsinformatie te brengen, en programma's en realisaties toe te lichten, wat leidt tot een blad dat helemaal door het beleid wordt gemaakt."

Jan: "Beleidscommunicatie neemt de overhand over het magazinekarakter. De reportages vielen nochtans erg in de smaak, zowel bij autochtonen als bij wie er komt wonen. Je leert er de gemeente door kennen: in welke gemeenschap leef ik, wie woont hier nog, wat leeft hier? Daarnaast is het natuurlijk belangrijk dat de inwoners weten wat het beleid beoogt. Alleen als beleidsmatig communicatiekanaal fungeren lijkt me echter wat te beperkt."

Marc: "Ideaal is wellicht een mix van beide. Naast magazinereportages kun je beleidsnieuws brengen: bestuursinformatie, beslissingen, plannen... Om moeilijke thema's wat uitgebreider toe te lichten of beleidsverklarende duiding te geven, kan een medium als de GGD uitermate geschikt zijn. In een tijd van kijkgerichte mediatisering is daar nood aan. Je moet het dan wel modern en aantrekkelijk brengen, ook grafisch, om de boodschap te doen overkomen."

Wim: "Het overheidsbedrijf moet zijn zaak verkopen en de kloof met de 'klant', de inwoner, zo smal mogelijk maken. Die communicatieopdracht is heel belangrijk, een kerntaak zelfs, maar aangezien de middelen beperkt zijn, moet je keuzes maken."

Ivo: "Het magazinekarakter is één ding, de beleidsinformatie een ander, maar er is nog een derde functie voor de GGD weggelegd: het is ook de rol van de gemeente om intermediair op te treden tussen de overheid en de burger. Op

twintig jaar tijd is het almaar sneller gegaan, wat overheidsdiensten allemaal aan teksten produceren, die nuttige en vaak noodzakelijke informatie bevatten, die wij bij de burger moeten overbrengen om zijn rechten te garanderen. Vaak gaat het om moeilijk in een aantrekkelijke vorm te vertalen materie."

het concept van morgen

Katrien: "De burger is in die twintig jaar ook almaar kritischer geworden. Wie informatie verstrekt, moet goed opletten, want als je aan de correctheid raakt, pakken ze je daarop."

Jan: "De GGD kan de zogenaamde kloof met de burger niet dichten; met eenrichtingsverkeer in de communicatie lukt dat niet. Louter beleidsinformatie geven zou het verwijderende effect trou-

wens versterken. Om het oneerbiedig en polemisch uit te drukken: een gemeenteblad is geen propagandakanaal van het bestuur, met wat 'human interest' als glijmiddel."

Stan: "De 'human interest' als franjes bekijken in de marge, doet tekort aan de meerwaarde die de GGD daarmee biedt en die een essentieel onderdeel is van de volwaardigheid van een gemeentelijk blad. Het tijdperk van vandaag verschilt grondig van dat van twintig jaar terug. In 1983 was de GGD een instrument in een inspraakbeleid, waarin voor de pc en het internet bv. nog geen plaats was, simpelweg omdat ze nog niet operationeel waren. Vandaag moet je de rol van zo'n gemeentelijk blad herdefiniëren volgens de noden van de tijd, waarbij je de meerwaarde die het blad anno 2003 kan bieden, voluit moet benutten. Up-to-date actualiteit maakt daar bijvoorbeeld niet zo zeer deel van uit; daarvoor zijn betere kanalen beschikbaar."

Katrien: "Dat klopt, maar zelfs vandaag heeft niet iedereen een pc en een internetaansluiting. De GGD blijft bij bepaalde bevolkingsgroepen toch ook zijn oude infofuncties behouden. De opzet moet zijn dat de mensen kennismaken met de samenhang in een integraal beleid, en niet gefragmenteerd.

Dat kan leiden tot een jongerenkatern, een seniorenbladzijde, noem maar op, zodat ouderen zien en lezen waar jongeren mee bezig zijn, en vice versa. Dat is niet evident."

Stan: "De mensen hebben steeds meer belangstelling voor wat lokaal rond hen gebeurt, in hun onmiddellijke leefgemeenschap. Kijk naar de lokale televisie: eerst werd die heel weinig bekeken, maar nu steeds meer! Aandacht voor 'human interest' versterkt het sociale weefsel. Mensen willen lokale informatie, niet alleen over de politiek, maar alles wat rond hen gebeurt. 'Het Zoerselse' als gemeenschapsbindend element, zeg maar."

spraakmakende Zoerselnaars

van Eurosong tot Kiekeboe

Twintig jaar bestaat de Grootste Gemene Deler (GGD) dus, zoals uit dit feestnummer ten overvloede blijkt. Ongeveer even lang ben ik als journalist en redacteur actief. Enkele jaren daarvan heb ik ook daadwerkelijk in Zoersel gewoond en actief aan het gemeentelijke leven deelgenomen. Sinds ik verhuisd ben, heb ik de gemeente evenwel nooit verlaten, want in de GGD vond ik een vaste stek, als interviewer van dienst. Een terugblik.

Enkele jaren volstonden voor mij om met de gemeente waar ik niet geboren en getogen ben, en waar ik ook niet meer woon, toch behoorlijk vergroeid te raken. Het waren dan ook mijn actiefste jaren op het vlak van inzet in mijn woon- en leefomgeving. Ik schopte het op korte tijd ondermeer tot ondervoorzitter van de Cultuurraad, lid van de programmatiewerkgroep van De Bijl en... redactielid van de Grootste Gemene Deler!

Geïnteresseerde inwoner

Je kunt wel stellen dat ik in die jaren dus een meer dan gewoon 'geïnteresseerde inwoner' van de gemeente was. Voor dat type van mensen zijn er in allerlei advies- en overlegstructuren zitjes voorzien, zodat je je engagement kunt botvieren. Als journalist trok meewerken aan het gemeentelijke informatieblad me natuurlijk extra aan.

Aangezien een geïnteresseerde inwoner per definitie ook liefst op het grondgebied zelf van de gemeente woont, was mijn verhuis naar een buurgemeente aanleiding om ontslag te nemen uit de functies die ik bekleedde. Dat was

evenwel buiten de waard gerekend, in dit geval Zoersel en enkele van haar mandatarissen en bestuurders.

Blijkbaar hadden ikzelf en tal van mensen met wie ik in die jaren had samengewerkt, het zo leuk gevonden, dat we elkaar bleven opzoeken en aantrekken. Ook vandaag, jaren later, ben ik nog steeds op allerlei manieren betrokken bij activiteiten in de gemeente, zeker als het met film te maken heeft, want dat is en blijft een passionele hobby van me.

Inkt kruipt waar hij niet gaan kan

Toch is het vooral de GGD die er zorg voor draagt dat mijn band met Zoersel behoorlijk strak aangehaald blijft. Ze zeggen dat bloed kruipt waar het niet gaan kan; wel, bij de schrijvende mens, de homo scribens, waaronder de journalist sorteert, is die spreuk eerder van toepassing op inkt dan op bloed, denk ik.

Nadia hoeft nog maar te bellen of een mailtje te sturen (want dat van die inkt stamt natuurlijk nog uit een ander, pre-computertijdperk), of het begint al te kriebelen. Als reporter heb ik al altijd een voorliefde gehad voor interviews en wat verlangt de gemeente Zoersel uitgerekend van mij voor de GGD? Jawel, interviews!

Niet zomaar interviews overigens, maar heuse

van Eurosong tot Kiekeboe

spraakmakende Zoerselnaars

ontmoetingen met en portretjes van mensen die ikzelf onder de noemer Spraakmakende Zoerselnaars ben gaan catalogeren. Het kan om heuse BV's gaan, bekende Vlamingen die we allemaal van tv of anderszins kennen en die in Zoersel wonen, maar ook minder bekende, zij het niet minder interessante inwoners komen aan bod.

Mensen van vlees en bloed

Nu we het toch over bloed hadden: wat mij in die opdracht vooral fascineert, is telkens weer proberen om in een ontmoeting voldoende voeling te krijgen met de te portretteren persoon, zodat ik haar of hem in de GGD-kolommen tot leven kan wekken. Gelukkig zijn de mensen die ik al heb mogen interviewen, veelal dankbare slachtoffers.

Misschien zie ik in mijn dagelijkse doening wat te weinig kerkinterieurs aan de binnenkant om kans te maken op een zitje in het Rijk der Hemelen, maar de meest beklivende rendez-vous van de voorbije jaren waren misschien wel de gesprekken met de beide pastoors, Juul De Ceuster en Wilfried Jacobs, die tot een dubbelinterview geleid hebben.

Beiden jubileerden in het najaar van 2002 en dat was voor de GGD de aanleiding om hen in het gemeenteblad ten tonele te voeren. Ik heb twee uitermate warme mensen ontmoet, die in het leven door de wol geverfd zijn, die een instituut vertegenwoordigen dat het vandaag niet zo gemakkelijk heeft, maar die een sereniteit uitstraalden, die mij ontroerd heeft.

Ereburger

Ik geniet nog na, als ik aan hen terugdenk. Zo stond Wilfried Jacobs meermaals recht om een document of een foto aan te dragen. Soms duurde zijn zoeken ernaar langer dan het plezier dat we er samen aan beleefden. Onvergetelijk is zijn monkelende uitspraak: "Orde leidt nochtans tot God, zegt men, hé, maar daar ben ik dan toch gene straffe in, hoor."

Zoersel herbergt de meest uiteenlopende personages. Ik smaakte het genoeg om in de Halse bossen niemand minder dan Kiekeboe te treffen, het personage uit de gelijknamige strip van tekenaar Merho. Ook hij jubileerde en kreeg van Zoersel een ereburgerschap, met daaraan een tentoonstelling van zijn werk gekoppeld.

Ik weet nog dat ik Merho wel een wat vreemd pseudoniem vond. "Voluit heet ik Merhotein," vertelde hij me. Een afkorting dus. "Ja, met zo'n zeldzame naam kon ik onmogelijk werken. Hij werd ook altijd fout gespeld. Daarom heb ik hem gehalveerd. Merhotein zou afkomstig zijn van het Franse 'mer hautaine', maar zeker weet ik dat allemaal niet, hoor."

Vat van uitersten

Een wel heel speciale vrouw om te mogen ontmoeten, was zeker juwelenontwerpster Danielle Goffa, die niet eens gek ver bij Merho vandaan woont. Ze is al meer dan dertig jaar actief, met de nodige weerklank tot ver in het buiten-

land. Toen ze vijftig werd, toonde De Bijl haar werk in een overzichtstentoonstelling. Weer zo'n aanleiding.

Danielle Goffa is duidelijk gefascineerd door het ongewone, misschien het controversiële ook, al kan ze moeilijk zeggen waarom. Het nieuwe, het experiment trekt haar zeker aan. Ze werkt met tal van onverwachte materialen in haar juwelen: hout, pluimen, plastic... Het resultaat is stevast verbluffend en intrigerend.

Zoersel is een onvoorstelbaar vat van uitersten, want enkele maanden voordien had ik nog de gelegenheid gehad om enkele Zoerselse jongeren te ontmoeten, die met veel lef en talent aan de preselecties van Eurosong hadden deelgenomen. En wat te zeggen van de rondetafel met de gemachtigde opzichters die het ochtendverkeer aan de scholen in goede banen leiden.

Speciale inwoners

Vreemde vogels allemaal in de Zoerselse bossen, maar wel boeiend. Je hebt er die hele dagen op het internet surfen, met de duiven spelen of postzegels verzamelen. Guido Wouters speelt met letters en leestekens; zijn passie is immers spelling. Dat zijn vrouw Rita Geerts zijn passie met hem deelt, zij het misschien iets minder fanatiek, is mooi meegenomen.

Bij hen op de koffie ging mijn eigen taalopleiding en -fascinatie serieus met mij aan de haal, want eens Guido begint, is er geen houden aan; en ik maar meedoen! Als net-niet-winnaar van het Groot Dictee van de Nederlandse Taal heeft hij natuurlijk alle recht van spreken. Sinds de triomfen is spelling zelfs een professionele bezigheid voor hem geworden.

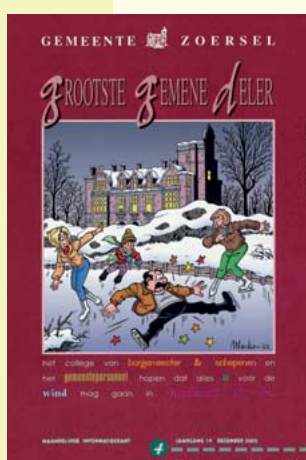
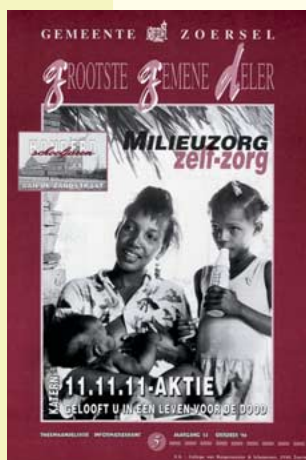
Enkele speciale inwoners van Zoersel had ik stiekem op mijn lijstje staan, in de hoop dat de GGD me naar hen zou sturen, maar acteur Luc Philips en wielerlegende Rik Van Steenberghe zijn ons helaas vroegtijdig overleden. Ik heb er evenwel alle vertrouwen in dat de GGD mij eerstdaags weer naar misschien totaal onverwachte, maar des te meer spraakmakende en boeiende Zoerselnaars uitstuurt!

tekst) Eva Verbruggen

de GGD is voor mij...

Vrijwel elke gemeente heeft een eigen informatiekrant. Een groot deel van het budget voor voorlichting en communicatie wordt hieraan besteed. Zo ook in onze gemeente. Wij willen een kwalitatief zeer goed product. Een blad dat aanslaat en voldoende lezers heeft. Maar wat denkt u?

Bij de samenstelling van dit nummer kwamen wij op het idee om de lezer eens aan het woord te laten. Een ideaal moment om ongelimiteerd uw mening te spuien, dachten wij. Tot onze verbazing grepen maar weinigen deze gelegenheid aan.

Het goede nieuws is dat de meeste van deze reacties erg positief zijn. *De GGD is voor mij een prima medium om de bevolking op de hoogte te houden.* en *Altijd proper en verzorgd. Het is top. Het is het beste dat ik hier al in Zoersel gezien heb.*

Blijkt ook dat het grootste deel van de mensen die gereageerd hebben de GGD altijd lezen.

De GGD is voor mij iets om naar uit te kijken!
De GGD is voor mij een bron van informatie om het reilen en zeilen van de gemeente te volgen en een selectie te maken uit het aanbod van de komende activiteiten en evenementen.

De meesten lezen alles of bijna alles. Toch vindt iemand dat *de vroegere uitgave met info betreffende de gemeenteraadszittingen, de begroting, enz. veel belangrijker waren voor de burger.* Hij denkt verder dat men *huidige info ook in de kranten vindt, met als gevolg verloren kosten.* We proberen u natuurlijk zo veel mogelijk specifieke informatie over Zoersel te geven.

De andere lezers die reageerden menen dat er wel voldoende informatie wordt verstrekt. *Goed om alles te weten te komen wat er in de gemeente te gebeuren staat.* Ook wordt de GGD *een venster op Zoersel* genoemd. De meesten vinden de artikels interessant en vinden ze vlot te lezen. Eén persoon vindt de arti-

kels te saai. Daar is voor ons blijkbaar nog wat werk aan de winkel.

Velen lezen in de GGD enkel de onderwerpen die hen interesseren. Het gebeurt natuurlijk dat wat de ene niet interesseert, er voor de andere te weinig in staat.

De GGD is voor mij het ultieme tweemaandelijks gemeenteblad. Alleen de informatie omtrent bibliotheken is uitermate summier. en *De GGD is voor mij een medium waardoor het contact met de burger gewaarborgd blijft en/of zelfs verrijkt wordt. Al moet ik hierbij wel vermelden dat jongeren soms over het hoofd gezien worden.*

Het editoriaal wordt ook gesmaakt: *De GGD is voor mij een goede manier om te weten wat er allemaal in Zoersel gebeurt. Het is ook leuk steeds iets te weten te komen over Socks. Hij hoort erbij...*

Men vindt dat het foto- en beeldmateriaal over het algemeen voldoende is en de lezer aanspreekt. Twee lezers vinden dat er te weinig foto's worden gepubliceerd.

Tot slot wil ik u laten meegenieten van het versje geschreven door een zekere Marcel:

*De GGD is de verbinding
tussen de Zoerselnaren
Het is een blad
waarin we vele inlichtingen vergaren
Elke deelgemeente komt hier aan de beurt
Zoersel, Halle en Sint-Antonius
dus niet gezeurd
Geen kleur is er te bekennen aan dit blaadje
Het ligt bij ieder
dan ook in het bovenste laatje
Het biedt gegevens voor alle dorpelingen,
zoals het hoort
Voor alle auteurs en medewerkers,
doe zo voort.*

Dat doen wij zeker. In de mate van het mogelijke zullen we in de volgende GGD's rekening trachten te houden met al deze opmerkingen. En bij een volgende gelegenheid verwachten wij van u, beste lezer, een massale reactie!

1983 eerste jaargang

de grootste gemene deler tweemaandelijks informatiekraant
van de gemeente HALLE-SANTONIUS-ZOERSEL

de nieuwe gemeenteraad taakverdeling schepencollege zoersel anders profiel ...en heel veel meer...

1983/1

de grootste gemene deler tweemaandelijks informatiekraant
van de gemeente HALLE-SANTONIUS-ZOERSEL

gemeente bestuur (d) zoersel anders profiel wie is wie binnen het ocmw van dag tot dag

1983/2

de grootste gemene deler tweemaandelijks informatiekraant
van de gemeente HALLE-SANTONIUS-ZOERSEL

11.11.11 RESPEKTEERT DE MENSEN - NIET DE MACHT

de gemeente werkt gemeente bestuur (d) 11.11.11 profiel gezondheid

1983/3

de grootste gemene deler tweemaandelijks informatiekraant
van de gemeente HALLE-SANTONIUS-ZOERSEL

legerdienst - burgerdienst veiligheid pensioen emmouatig, Patricia van COO naar OCMW

1983/4

VOLGENDE EDITIE: september 2003

artikels binnen: 08/08/2003

periode: 11/09/2003 - 18/12/2003

dienst Communicatie & Voorlichting

Kasteeldreef 55, 2980 Zoersel

tel. 03-380.13.01, fax 03-380.13.30

e-mail communicatie@zoersel.be